

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 21. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 93 (alm. del) efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 93:

Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at enhver moske, der fremover bruger bønnekald, mister både autorisation og enhver ret, der følger med at være autoriseret som moske?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Kirkeministeriet, der har oplyst følgende:

”Statens anerkendelse af trossamfund er ikke en forudsætning for, at borgere kan danne trossamfund; det følger af religionsfriheden i grundlovens § 67.

Anerkendelsen af trossamfund er således ikke en forudsætning for trossamfunds eksistens, men anerkendelsen giver adgang til at ansøge relevante myndigheder om visse yderligere fordele (mod opfyldelse af yderligere krav i relevant lovgivning), herunder opholdstilladelse for udenlandske religiøse forkyndere, skattefradrag og vielsesbemyndigelse.

Et trossamfund har ret til at udpege personer til at varetage et forkynderembede, rituel ledelse eller tilsvarende. Der er ikke krav om, at religiøse forkyndere i anerkendte trossamfund skal autoriseres.

Et anerkendt trossamfund, der ønsker at foretage vielser med borgerlig gyldighed i trossamfundet, kan ansøge om vielsesbemyndigelse til en religiøs forkynder i trossamfundet.

Ansøgning om anerkendelse som trossamfund

Udlændinge- og Integrationsudvalget

16. november 2020

Integration
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 19380
Akt-id 1429336

Betingelserne for anerkendelse af trossamfund fremgår trossamfundslovens § 7 sammenholdt med trossamfundslovens § 1.

Det er således en betingelse, at der er tale om trossamfund efter de kriterier der fremgår af lovens § 1 – dvs. et fællesskab, hvis medlemmer samles om en tro på magter, som står over mennesker og naturlove, efter udformede læresætninger og ritualer.

Et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det:

- 1) har mindst 50 myndige medlemmer, der enten har fast bopæl i Danmark eller dansk indfødsret, og
- 2) ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov.

Anmodning om anerkendelse skal indeholde en række oplysninger bl.a. om trossamfundets vedtægter, trosgrundlag, centrale ritualer og det seneste årsregnskab, jf. trossamfundslovens § 7, stk. 2.

Tilbagekaldelse af et trossamfunds anerkendelse

Med vedtagelsen af trossamfundsloven er der indført et generelt løbende tilsyn, der sikrer, at der er åbenhed og gennemsigtighed med de anerkendte trossamfunds organisation og økonomi, og at trossamfundene fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse, herunder betingelsen om, at de skal overholde dansk lovgivning.

Opfylder et anerkendt trossamfund ikke længere betingelserne for anerkendelse, eller overholder trossamfundet ikke de forpligtelser, der er fastsat i trossamfundsloven og de tilhørende bekendtgørelser, kan kirkeministeren tilbagekalde anerkendelsen, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1.

En afgørelse om tilbagekaldelse af trossamfundets anerkendelse vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om fx partshøring og retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet.

Det bemærkes, at en tilbagekaldelse af en anerkendelse som trossamfund ikke medfører forbud mod eller indskrænkninger i trossamfundets lovlige aktiviteter, uanset om der er tale om religiøse, sociale eller politiske aktiviteter. Trossamfundet vil således kunne fortsætte sine aktiviteter – bortset fra kirkelige vielser med borgerlig gyldighed – og vil også fortsat kunne have religiøse bygninger og bruge dem til gudstjenester, fredagsbøn m.v. Trossamfundets øko-

nomiske grundlag for disse aktiviteter vil dog muligvis forringes, hvis trossamfundet mister skattebegunstigelser m.v.

Ansøgning om vielsesbemyndigelse til en forkynder i et anerkendt trossamfund

Kravene til en religiøs forkynder, der ansøger om vielsesbemyndigelse i et anerkendt trossamfund, er beskrevet i trossamfundslovens §§ 16-18.

I forbindelse med, at en religiøs forkynder i et anerkendt trossamfund ansøger om vielsesbemyndigelse, bliver det, jf. trossamfundslovens § 16, stk. 1, påset, at den religiøse forkynder:

- 1) har arbejdstilladelse eller er fritaget fra krav om arbejdstilladelse,
- 2) besidder de kvalifikationer, herunder tilstrækkelig beherskelse af dansk sprog, som er nødvendige for at kunne varetage de myndighedsfunktioner, der er forbundet med at forrette vielser,
- 3) udviser en adfærd, der ikke gør den pågældende uegnet eller uværdig til at udøve offentlig myndighed (dekorumkravet). Dette påses ved, at Kirkeministeriet indhenter straffeoplysninger hos Rigspolitiet (både ved ansøgning om ad hoc og stående vielsesbemyndigelse), ligesom ansøgningen om stående vielsesbemyndigelse skal være vedlagt en børneattest.

Tildeling af vielsesbemyndigelse er betinget af, at vielsesforretteren inden 6 måneder efter tildelingen af bemyndigelsen gennemfører et kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre. Fristen på 6 måneder kan efter ansøgning forlænges ved lovligt forfald. Kirkeministeriet kan fritage vielsesforretteren fra at deltage i kurset, hvis vielsesforretteren har et tilsvarende dokumenteret kendskab til dansk familieret, frihed og folkestyre, jf. trossamfundslovens § 17, stk. 1.

Ansøgningen om vielsesbemyndigelse skal være vedlagt en erklæring fra forkynderen om samvittighedsfuldt at ville overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. trossamfundslovens § 18.

Tilbagekaldelse af en vielsesbemyndigelse

Det fremgår af trossamfundslovens § 19, stk. 1, at en stående vielsesbemyndigelse bortfalder hvis:

- trossamfundet anmoder herom,
- vielsesforretteren fratræder sin stilling i trossamfundet eller
- vielsesforretteren ikke længere har ret til at arbejde i Danmark, jf. trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 1.

Herudover kan kirkeministeren tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, hvis den bemyndigede ikke længere opfylder de betingelser, der er anført i trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, eller kravet i § 17 om gennemførelse af kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre. Dette fremgår af trossamfundslovens § 19, stk. 2. En vielsesbemyndigelse kan endvidere tilbagekaldes, såfremt den bemyndigede ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser med borgerlig gyldighed, jf. trossamfundslovens § 19, stk. 3.

Bestemmelserne i § 19, stk. 2 og 3, giver – i modsætning til bestemmelsen i stk. 1 – kirkeministeren bemyndigelse til på eget initiativ at tilbagekalde en stående vielsesbemyndigelse.

Tilbagekaldelse med henvisning til trossamfundslovens § 19, stk. 2, vil fx kunne ske i de tilfælde, hvor vielsesforretteren har overtrådt dekorumkravet, eller hvor vielsesforretteren ikke besidder eller erhverver sig de sproglige eller andre kvalifikationer, som er nødvendige for at kunne fungere som vielsesforretter, jf. trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 17.

Spørgsmålet om, hvorvidt dekorumkravet i givet fald er overtrådt, beror på en konkret vurdering. Det bemærkes herved, at en overtrædelse af dekorumkravet foreligger, hvis den religiøse forkynder har udført handlinger eller udvist en adfærd, der er 'egnet' til at fratage vedkommende den agtelse og tillid, som stillingen kræver, f.eks. grovere straffelovsovertrædelser o.l. Det kræves ikke, at der konkret kan påvises et tab af agtelse og tillid i særlige kredse eller hos bestemte personer.

Tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelsen med henvisning til trossamfundslovens § 19, stk. 3, forudsætter, som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at det er i udøvelsen af funktionen som vielsesforretter, at vedkommende ikke overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser med borgerlig gyldighed. Som eksempel herpå kan nævnes den situation, hvor den religiøse forkynder med vielsesbemyndigelse foretager vielse af en mindreårig eller foretager en vielse uden begge parters samtykke.

Såfremt vielsesforretteren som privatperson begår (grovere) lovovertrædelser, der ikke har forbindelse med udøvelsen af funktionen som vielsesforretter, skal dette forhold i givet fald bedømmes efter reglerne om dekorum.”

Som jeg har givet udtryk for tidligere, finder jeg, at bønnekald, som vi så med eksemplet i Aarhus i foråret 2020, er anmassende for de borgere, der bor i nærheden.

Regeringen har derfor taget initiativ til en juridisk afklaring af grundlaget for et forbud mod bønnekald, så vi kender reaktionsmulighederne. Dette arbejde er fortsat i gang.

Jeg kan herudover henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 348 (alm. del) fra Udlændinge- og Integrationsudvalget vedrørende bønnekald.

Mattias Tesfaye

/

Lars von Spreckelsen-Syberg